

(1) عالیجناب مملکت پناه معدلت دستگاہ سلطنت ایاب حشمت اکتساب عظمت انتساب
(2) قدوه السلاطین فی العالم زبده الملوک بین الامم افتخار القیاصره اعتضاد الجبارہ ذی
الشوکه العظمه (3) و البسطه الحسنه المختص بعنایت الملک المجید نظام الدوله و الدین
سلطان بایزید بیک (4) خلعت قواعد سلطنته و رفعتہ و حشمتہ قوافل دعوات مخالفت شعار
و رواحل مدحت مصادقت اثارک (5) از کمال اخلاص و دولتخواهی انبعاث یافته باشد
اهدا و اتحاف کردانیده انہاء رای انور میرود کہ (6) بعد از فتح ممالک انزابیجان کہ
بعون عنایت حضرت¹ و اہب متان¹ تسخیر آن مملکہ میسر شد سلطان ابوسعید میرزا
(7) با لشکرہاء ممالک ایران و توران از سرحد خطای تا نہایت عراق و فارس و کرمان
و طبرستان و مازندران و سیستان و ہرات (8) و خوارزم و سمرقند و بلخ و بدخشان
و کابل و ہندوستان عازم انزابیجان شد چون از قدیم با خانوادہ (9) حضرت امیر
بزرگ امیر تیمور اخلاص و دولتخواہی بود تحف و ہدایا و پیشکشہاء لایق مصحوب
برادر اعز امجد مراد بیک (10) باستقبال او فرستادیم در محل قبول نیفتاد و جنک را
آمادہ و مرتب شد و بحصانت ارادہ خود اعتماد کردہ (11) بہ صحراء قراباغ در آمد
اینخلص پشت اعتصاد بتاییدات¹ الہی² قوی داشته متوجہ او شد و فرزند اعز ارجمند
(12) سلطان خلیل را پیشتر روانہ کردانیدیم کہ اطراف و جوانب تردد لشکریان او را
بریدند بعد ازان (13) امیر اعظم ناصر الدین عمر بیک را برسم مغلا روانہ داشتیم و
خود نیز بمبارکی و طالع سعد از اب ارس (14) عبور کردیم چون سلطان ابوسعید میرزا خبر
قراولان استماع کردہ حزید ارغون و محمدیار و سلطان بایزید اغلان (15) و شیخ درویش
بشلیخ امرہاء خود را با پنج ہزار سوار فرستاد امیر عمر بیک با ایشان بمحاربہ و مقاتلہ
مشغول گشتند (16) و رایات منصورہ نیز عزیمت فرمود بعون عنایت¹ ربانی تعالی شانہ³
تمامی را اسیر و دستگیر کردند و بسیاری طمعہ تیر و شمشیر گشتند (17) سلطان ابو
سعید میرزا مادر خود را بشفاعت فرستاد و التماس کرم و حرمت نمود اشارت عالی صادر شد
کہ متوجہ شرف (18) مجلس ہیون شود و مشاہدہ کرم و حرمت کند ہنوز مادر او
باردوی مشار الیہ ملحق نکشتہ بود کہ سلطان ابوسعید میرزا (19) الفرار مما لایطافرا

¹ Hervorgehoben in Höhe des Zwischenraumes der 5.-6. Zeile auf den Rand geschrieben; gehört hierher. ² Hergvorgehoben in Höhe der 10. Zeile auf den Rand geschrieben; gehört hierher. ³ Hervorgehoben in Höhe des Zwischenraumes der 15.-16. Zeilen geschrieben; gehört hierher.

بدرقه راه خودکرده با معدودی فرار نمود همان زمان فرزندان اعز ارجند سلطان خلیل
وزینل بیک (20) و امیراعظم غیاث الدین شاه علی بیک بیراملورا در عقب او فرستادیم
اورا با فرزندان گرفتند به پایه سریر اعلی آوردند (21) و مجموع ایل و الوس او بحریم
دولت ما ملتجی گشتند و ¹تمامی خزاین و خواتین⁴ او بتحت تصرف در آمد و بفضل
¹الله تعالی⁵ (22) نسایم فتح و فیروزی متبسم شد شکرانه این عطیهر را مقرر شد که
بهیچ فردی از افراد دست تعرض نواز نکنند (23) و المی نرسانند و رعایت حقوق
خانواده امیر بزرگ امیر تیمورا مملکه خراسان به امیرزاده اعز ار جند ثمره شجره شهر یاری
(24) یادگار محمد بایسنغری ارزانی داشتیم و مملکه عراق و فارس بمستقر سریر سلطنه قرار
یافت و لله الحمد رب السماوات (25) و رب الارض رب العالمین مطموع آنکه اینمخلص را
پیوسته بمراسلات و مکاتبات شریفه ممنون دارند و احوال سلامتی دار عدیم المثال اعلام
بخشند

(26)⁶ دولت و سعادت دوجہانی حاصل باد

¹المشتاق بحبه

حسن بن علی بن عثمان⁷

⁴ Die gewöhnlichere Fassung dieses Ausdrucks: تمامی خزاین و دفاین. ⁵ Hervorgehoben in Höhe des Zwischenraumes der 20.-21. Zeile auf den Rand geschrieben; gehört hierher. ⁶ Als 26. Zeile numeriert; bildet jedoch eine selbständige Einheit in der unteren linken Ecke des Dokumentes. ⁷ Hervorgehoben in Höhe des Zwischenraumes der 23.-24. Zeile auf den Rand geschrieben.